

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posila i.

Naprejplacilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Csinte pokôro!

(Mat. 3. 7—8.)

Piszao: Sostaréc Ferenc ev. dühovnik.

Nigdár je në bilô telko szpitávanya, kak zdâ, ka mámo csakati, ka nam prineszé útrásnyi dén, kaksá bôde bodôcsnoszt? Lüdié vsze szpitávajo, prorokújejo. Eden tô právi, drúgi drúgo, ali niscse nemre praviti, ka je nyegovo prorokúvanye sztálno, gvüšno. Në szamo, ka máli lüdjé nevêjo, kaksá bode bodôcsnoszt, nego niti nájvéksi miniszterje i kralôvjo nevêjo, ka noszi vszebi prisesztnoszt. Tô neznánye bodôcsnoszti, i velika bojazen od nyé je zrok, ka merodávajôcsi voditelje národov prevedno drcesejo v London, Paris, itd. Drzijo gyülêse, tanacsújejo sze, ka bi bilô bôgse vcsiniti. Zdâ, gda je szvét tak nezgrüntano zmêsaní, kak pri bábelovom tórmí, gda tak nezgovorno doszta szrditoszti jeszte, i parôvnoszti i nezadovolsztva med národmi, niscse zvün Bogá nemre znati, ka sze szklúva z jajca bodôcsnoszti, csi vipera, ali golôb. Brezi toga, ka bi steo politizêratí v etom píszyani. drzim za potrešno, szploj na krátke preglédnoti szvetszko sztávo, naj sze prêkmurszki národ malo dale zglédne, i sze naj bole drzí bozega zákona.

V Ruszko-Japánszkoj bojni je máli Japán zrúso, vpráh szklacso Goliátnoga rusza. Szamo szi trbê zmiszliti na velko bitje pri Port-Arturi i Mukdeni. Japán je zdâ nezgovorno mocsen i szílen. Naj pokázze szvojo môcs cêlomi szvétí i nájpvle Ameriki, odsétala sze je japánszka flotta pred nôsz te velke Amerike, na manôver, tak da bi Newyorki stela na znánye dati: „tü je escse

Japán, steri z-szvojev trdov, ocelnov rokôv razmozdzi tvoje palacse i tá pometé tvoje doláre.“ Cêla Amerika z groznosztyov gléda na Japána. Angliá sze ga tüdi bojí, záto scsé vözozidati Singapore stácijo za flotto, ka de szi lezi bránila morszke poti za Ausztrálijó i Indijó.

Indija je edno od tih nájvéksi pitany etoga vrémena. Ona vecs kak 300 milionov lüdi má; prebüdila sze je i puna je britkoszti próti Angliji, stera szpoznáva, ka sze v Indiji zacse konec nyénoga szvetszko vladánya. — Europe sors viszi escse prevecs od Muzlimánszko reneszanza (ujjászületés). Muzlimáni nezgovorno bodôcsnoszt májo, i nede dugo, ka do oni diktírali v szvetszkoj politiki — Kemal Musztafa, té blédoga obráza, globoki ôcsi velki diplomata i szílen vezér, od velke muszlimánszke hegemonije (vládánya) premisláva, gda muszliman bode pôl szvéta goszpôd.

Kemal Pasa z edne sztráni szkrivno, tájno organizêra muszlimáne, z drúge sztráni kak jásztrb, z bisztrimi ocsmí prebüdno pázi dogodke v Europi.

V-tom nema dvojnosczi, ka Ázia i Afrika odlôcsi Europe sors. Kaksi bode té sors, Bôg zná. Europa tüdi níká veszéloga, trôstajôcssega neprikázúje. Kak sze csúje i zná, kommunizmus je v Rusziji na szmrtnoj posztelí. Csi cárszke csizme nazáj prídejo v Moszkvo, cárszka csizma z bagaria poplatom tak brszne prêk Besszarábie, ka de sze Bukarest rúso, i nyegovo rúsenye de sze csúlo do Práge, Varsave i Parisa. V cêloj Europi vsze vré. Italiya je kak píkseni práh, szamo edno iszkro trbê i vsze de v zrák letelo. Al-

bánija, Bulgária escse zdá mrtvecse bojne peszmi popévata. Nemske, Francuske dr'záve niti nê trbê naprê nosziti. Od sztrahovitnoga pripravlanya znôvimi csemérnimi gázami, stúkami i aeropláumi za nôve bojne, gda bi cêla Europa eden velki brütiv mogla grátati, nasz je naprê sztráh.

Pred etaksim groznim poglédom na bodôcsnoszt ka má csiniti prêkmurszki národ, tó je pítanye? — Vüpati sze vu Bôgi i vküp dr'zati, tó je jedíni odgovor.

Céli szvét je prevecs odsztôpo od Bogá. Ali tak velke nepobo'znoszt. kak je v Prêkmurji, malo jeszte. Puno je taksi norcov, neszrecsnikov 'zalosztni. kí sze gízdao z-tém, ka neverjejo v-Bôgi, ka nigdár necstéjo Biblie Nyihova cêla szreca je pênezi szvetszko veszeljé. Csi je velka nevola, te szi zmíszlijo na Bogá i na nebésza z grêsnim pszüvanyem. Posteni vrédni nasi ocsácke, kí szo doszta csteli vu bibliji i ponízno molili Bogá, szo pred nyihovim zvisávanyem „sztári indasnyi norci“ posztali. Nyim je 'ze tó nê szvéto, ka tiszta mati, stera bi za nyé krv i 'zitek tá dála, je je moliti, Bogá lübiti vcsíla. Gde szo tiszte lêpe indasnye evangelicsanszke návade, gda szo ocsa, mati, deca i dr'zina po vecseráj vküp Bogá molili; i cêrkevne peszmi popéváli, i z Biblie csteli! Ti hűdi szi nevüpajo v rôke vzéti i csteti Biblio, ár bi ona globoko preszvétila nyihove grêhsna dela i mislênya, bole bi je opomínala na pokôro, kak vszi popevje

vküper. Z-Biblie bi szpoznali, ka szo oni zle'zenyé vipere, ka bode skrípanye zobôv, itd. Ali oni szo na tó nê navcseni. Nyim bi sze tó dopadnolo, csi bi sze Biblia i nebeszki sereg pred nyimi ponízávao i nyé zvisávao. Kak je tó 'zalosztno i szramotno, ka rávno med nasim národom jeszte telko prázni, szmêha vrédni velikásov, kí sze telko gízdao i zvisávajo z-szvojim jezikom i djányem, tak da bi oni prvi lüdjé, ali szrdika szvéta bilí.

Tó sze mrzí csloveki, ka tiszti, steri szo v drústvaj, v ostaríjaj tak prevecs batrivni, i telko sze zvisávajo z-szebov, kak szo vszígdar trpetali od fronta, od bombe, od szmrti, i szo sze szkítali po barakaj i spítálaj. Pred frontom, ali pred szmrtjôv szo sze nê zvisáváli, nego szo trnok presztráhzeni, tú'zni, ponízni, blédi bilí. Koga je escse nê vküpszpotro bo'zi prszti, sto je mogao vüdti bojni i szmrti, naj sze do práha ponízi pred Bôgom, dokecs má vrêmen. Z-grmlancov bi trbelo vu szrdcé szkricsati nasemi národi: szpokôri sze i iscsi szi miloscso bo'zo. Bôg zná, csi po vrêmeni nede besznêla bomba, púksa po prêkmurszki dolínaj, i nede stúk trôbo po bre'zni krajfnaj!

Gdé je edna hí'za, ali palacsá, stero eden sztrláj „Volltreffer“ nebi do fundamenta zrúso? Gdé je 'zivína, stero nebi vmôro csemérni gáz? Gdé je eden jedíni szamo, koga sze krugla, ali szmrt nebi prijéla. Ali pa v drúgo formo, sto zná kak de ravnao Bôg? Te velki, te vökivöcsen, te nezgrüntani Bôg, kí prevedno trôszí zemlô, i opomína

Podlízstek.

'Zaloszt csízti.

(Nadaljávanye.)

Na pizsma zdr'étek je vu dűhi jáko po-bití grátao doktor. Keszo v-nocsi, gda szo gosztjé razíslí, je v szvojo hí'zo odísao i tam znôva precsteo brata pizszo.

Gori je ôdpro oblok i da je za volo razburkanosztí szpati tak nej mogao, je vö nanyega glédao mili poszvét mészeca.

Szrdcé nyemi je z-radosztjov napunyeno, vém sze je szpunilo nyegovo zdávnye 'zelénye. Ali pôleg vszega toga je pa nyegova radoszt nê bila popolna.

V-pamet nyemi je prislo detinsztvo. Tak da bi csüo te mále vészti zvoná glász, steri je po nedelaj k-Bo'zój csészti zvaov nyé sztancsare, kí szo vszi evangelicsanzski bilí. Viditi je méno ocso, szêri vészti dűhovnika, kak je z-ômurnim dr'zányem pomali sztápao pred oltár. Csüti sze

nyemi je vídla molítev, cstenyé evangelioma i dűhovnika razklájanye, káranye, opomínanye.

Nyegov szin nede vu etakso cêrkev hodo. Drúge peszmi do zunele na vúsztaj nyegovi, drúgo vero vcepíjo vu nyegovo nedúžno szrdcé popevje i vucsitelje i má bidti ga escse odtühijo od szvojega roda i familie. Napamet nyemi je prisao confirmácie dén. Kak vu dűhi navdűsen je vadlűvao i szvedôsztvo dèvao doli, ka k-veri veren osztáne, stero je dnesz prelomo.

Tekli szo mészecje i létá!

Te máli Josko je gori jemao vu dűsi i téli, roditelje szo veliko radoszt meli vu nyem.

Pri príliki krszta vu ocsé dűhi pobűdjena 'zaloszt je minôla i pozáblena. Prvésa szrdcsna sztáva je znôva nasztánola vu familii. Doszta bôgsega dűha je bila Horváth familia i naimre toga do broga szrdcá dűhovnik, kak pa ka bi sze na sztrán vlekli pred onimi, kí szo sze knyim z-csízstím nágibom priblízávali.

Te pűspek goszp. vűjec szo pod obrambo vzéli máloga Joska, trôst je lepô cveo i povôli száda noszo. Té sztári goszpôd szo nigdár nej

szvét na pokôro, té nas Bôg lèhko grozen, neszmileni gráta, i nepobo'zne pozové na réd, na pokôro. Vszaki hûdi cslovek szi lehko na velke bice miszli, példo denem, csi bi nebeszki král malo zgibao fundament Prekmurja, i brgôvje bi sze sétali proti Móri, i vsze 'zitek bi tá pomeli. Jeli szi miszli na tô te hûdi cslovek, csi bi sze nyemi szmrt netrôstajôcs pred ocsi posztávila i právla bi nyemi, vidili mo, csi szi ti zaisztino tak velki i mocsen zdâ sze zvisávaj i nadúvaj v tvojoj gízdoszti pred menov.

Zvisávanye neszpozna, ka je gízdávi cslovek düseвно szploj szlèpi, i ka je to nezgovorna szlaba, prázna gláva, stera sze ne ponízi pred Bôgom.

Bôg i szmrt nepozna gízdoszti, zvisávanya. Kak bi tô velka szreca bila, csi bi mogao vszákomí zablodjenomi csloveki naprê nyegovo szmrt pokazati, kak té ona ponízen, krotki, pokoren i velki szirmák gráta, gda nyemi szmrt pogládi cselo.

Zablodjeni lüdje szi na szmrt niti nigdár nesesejo miszli. Csi je sto opomina, ali od szmrti gucsi, té razgovárjanye na drügo obrnéjo, ali povržejo tam drüstvo. Pa dönok je szmrt tá najvéksa dácsa, naj glávnêse delo, stero vszáki szam more doliplácsati. Nikomi nemres zapovedati, naj merje za tébe, ár nyemi dobro plácsas. Morje je konec vszake tekôcse vodine. Szmrt je pa konec 'zitka. Na konci pôcsi bics, csi je konec do-

ber, vsze je dobro. Csi szi szebi lépo milosztivno szmrt zaszlü'zo, je tvoj 'zitek lêpi, nebeszki bio.

Ali csi je tvoj 'zitek lagoji, csi tvoja düsa ne szlüzí bo'zój zapôvedi, nezgovorno tesko bode tvoje méranye. Lagoji cslovek naj ide glédát méranye hûdi lüdi, i sze navcsi, kak more 'zivetí. — Méranya pekleszke moke bole predgajo i globse sztrôsziyo to nepobo'zne szrdcé, kak vsze drügo. Pri Voltaire (Francuski piszátei) ki je kmicsne düse cslovek bio, je nûna právla, ka za cêli svét nebi escse ednôk glédala táksega méranya.

Nê szamo ka eden hûdi cslovek pri méranyi nezgrüntano trpi, nego nyegovo méranye sze tak globoko vcipi v düso deci i drüгим, ka nevüpajo idi na grob molit za pokojno düso, ár na krížec nemre bidti szípszano: „escse dnesz bodes z memom vu Paradí'zomi“, nego „bode skrípánje zobôv.“

Cêli nas 'zitek more bidti edno pripravlanye na szmrt, kak na racsundávanye pred Bôgom.

Drága düsa, stera cstés ete recsí, jeli szi szi miszli 'zé na tô, kaksa bode tvoja szmrt. Jeli sze más vüpati, ka gda pride na tébe szlédnya szlaboszt, i szmrt pobô'za tvoje povényeno tú'zno lice i szmrti znoj vdári vö na tvoje cselo, i sze zrúsi pred tebov cêli szvét, ka bos téda csüla glász nebeszki od blájzensztva, od veszeljá?

Ka bodes csütila, ka je szmrt szreca za tébe, ka ona raszíple na tébe nebeszko blájzensztvo i veszeljá? Pítaj szam sebé, i düsnävészti ti

zamúdili prilike, stera sze je ponüjala, gde je k-doktora famílii i szvojega iména podporniki dobrovolnoszt trbelo vöpokázati.

Kak velki kvár bi bio — je miszlo nê szamo ednôk doktor vu szebi — csi bi tô ponüjajocso priliko od szébe odvno, csi bi nadúsnovészti poszlúsao i zamúdo vüco dobrovolnoszt szi ogvüsati.

Ka tô skôdi, csi je nyegov szin nej nyegove vere, vè je on záto szvojo nê zatájo! — Isztina ka nedta hodila v-edno cérkev, nedta popévála edno iszti peszmi. No da on tak nema cajta v-cérkev hoditi, pa niti neobcsüti toga potrêbcisine. No pa szvéte peszmi popévati je 'ze dávno nej návada!

Kak je v-sôlo zácsao hoditi te pojbárec, szo ga nej zadoleli vucsitelje hváliti za nyegove pascslivoszti, gorijemánya i znásanya volo. Ocsanas, Jasz verjem, deszétero bo'zo zapôved, Zdravabojdi Maria mati bo'za je 'ze v-prvom pôletí napamet znao. Rad je hodo v-cérkev, minisztránstva sze je tí navado, z-velkov ra-

dosztjov je táljemao vu processijaj, naimre csi je cêla sôla vö zravnanâ bíla.

Eden Riszálscseka dén je tüdi tao vzéo Josko v-processii zevszémi solármi i vu velikoj vno'zini, stera je plébánosa szprevájala psenico 'zegnyat.

Hladen de'zd'zeven cajt je bio, te máli pojbárec sze je namocso, prehládo, drgetajôcsi vu teli, je prisao domô. Mati ga je precí preoblékla, ríbala tejlo, dabi sze szegreo. Ali vsze je zaman bilô, pojbics je obete'zao, plúcsa szo sze nyemi zvéz'gale. Ocsa je vsze mogôcse doprineszao, ali zaman je bilô — v-szüsico (abcerung) je szpadno, stera je vmoríla toga komaj 8 lét sztaroszti pojbicsa.

Z-Horváth doktora híze sze je dobra vola, veszelje na dober csasz odszelílo. Te mále deklíne szo li hitro k-szebi prisle, j pozábile máloga brátseka zgúbícsék, ali roditelje szo ga nikak nej mogli pozábíti. Dugo sze je szu'zila tú'zna mati, ali escse bole je pekla rana na szrdci ocsé vdárjena.

isztini povê, kakso szmrt más csakati.

Nega sztrahovitêsega, kak méranye grêhsnoga csloveka. Taksa szmrt je kak vihérna zimszka nõcs. Mravlé idejo csloveki po hrbti, i nevûpamo mérajõcsemi na obráz poglédnoti, ár nyegove nezgovorne moke prika'zûjejo: lagoje drêvo lagoji szád prineszé, i ka na nyega to hûdo csáka. Gda je 'ze v mérajõcsem támni, i za ete szvét sze nebriga vecs, gda 'ze zgibi rêcs i ocsí zapré, naj nyemi dûsa glêda, kelkokrát od velke presztrâsenosztí po zráki vdári, szkûbne, vtrgne z rokõv, tak da bi toga nevidõcsega satanszkoga nepriátela steo odtirati, ali sze pa odnyega oszloboditi. Téda sze vídi, ka szmrt bole vréd poberé, vékse skrcpé má, kak cêli szvét. Dosztrakrát taksemi neszrecsnomi brati 'ze szploj nomali býje szrdcé, i komaj szpoznamo, ka szi odûháva, i nikáki sze 'zé vûpajo, ka de tém velkim, preklénszkim mokam konec, téda sze zacsne nõvi vihér z véksov szilov, té sze vídi, ka kacse in skorpioní nemilosztiven poszel majo okolik dûse.

Dobro bi bilõ teda lepõ mirno na vöke zaszpati. Ali bo'zi bics nemilosztivno scsuka. Tomj neszmilenomi pregányanyi bi rad odszkocso, vûsao, záto sze gori oprávi, zdigáva sze, vlúft sze lúcsi alí sze doj vr'ze z-szmrtne lege, i z-rokámi sze bráni ali protí. Dõnok te neviden nepriátel szigurno, napnyeno drzi cüggle okõlik dûse. Eden globoki krics zamuknyeni, eden potrêti glász, brezgraniczna sztrahota na obrázi dájo na znánye,

Szploj sze je premêno. Te prvle dobre völe sálepun cslovek je túhi morgoten pôsztao, kak ténja je hodo med timi szvojimi. Ogibao sze je lúdi túvaristva. Szkrivoma, csi je li meo vrêmen, je hodo na brútiv k-lüblénoga sziná grõbi i vszigdár bole pobiti, v-dühi potrêti je prišao domõ.

Znanci szo ga csüdüvajõcs kebzüvali i nej szo ga prerazmili. — Oh csi bi v-nyega mögli viditi, ka je ceralo i trápilo túžno szrdcé nyegovo, bi ga prerazmili.

Ona miszel, ka je on zrok nedúznoga szvojega sziná ránoj szmrti; ka je té bo'zi bics nyemi oszodjeni záto, ár je zatájo vero ocsákov: tó je bio on 'zgajõcsi ogen na szrdci nyegovom, ona sztrasna mantra na dûsi nyegovoj, stere sze je nõ mogao rêsiti. Stero ga je odgehenszkoga ognya bole peklo.

— Jasz szem vszega zrok! Bõg me kastiga!

Tõ sze nyemi je csülo vszigdár vu vûhaj, té glász ga je szprevájao nesztanoma. vu potûvanyi, on nyemi je szpravo nemirovne nocsi i

ka je tó bo'zi szõd. Rad bi gúcsao, rad bi sze potõ'zo od szvoji nevol, prevecs rad bi sze zméro z Bõgom, i vsze zablodnyenoszt tá z-briszao. Ali 'ze je prekeszno. Csi bi sze szamo zdâ mogao oszloboditi, kak bi on ponízen, posten, lübeznívi bio. Nigdár nebi pszüvao Bogá. Nigdár nebi pregrêsó vecs. Sztém, ka je v szvojoj sztrasnoj nevõli na pomõcs zvao Bogá, koga je vszigdár spõtao, je dao szvedocsansztvo, od vekivecsnosztí bo'zega zákona. Gda je 'zé szploj odnemogao, gda 'zé vküp szemleto vövidi, kak prikázen zdrûgoga szvéta, gda 'zé õcsi nemre odprêti, ár szo kak v glá'zoini vtrdjene, gda 'ze roké i nogé kamene posztánejo, gda szo 'zé lampe kak pepél, gda 'zé nevzeme napamet, csi ga de nyegovi lübléni sto zové, ali ga po líci pogládi, ali za roko primle, ali z csela doli zbrise mrzel znoj, dosztrakrát téda, tak kak da bi sze zemla gibala i sztrõszila, sztaksov mocsjõv nyega sztepé, trga, trõszí, szinyáva edna szkrivna oblászti. Nyegove mrzle, trde roké pá bisztre, nogé pá friške grátajo, i zobjé 'zmiríjo. Szpoznamo, ka je gyehepszki prisao escse véksi szõd i bics, ár csonte prascsíjo, z lamp krváve pene sze lëvajo, ocsí krváve, vöobrnyene grátajo od velki nevol i boleznosztí, stere dûsa more prenásati. Pri poglédí takse szmrti csloveka groza ubija, i edno pitanye sze vtrgne vö szrdcá násega, ka bode znami, kama bomo sli, gda nam szvetszki 'zitek goripovê szlû'zbo, ka té má csakati na nász?

csi szo sze nyemi obrüdjene ocsí na szén záprle, té ga je zdranfao 'z-nyega.

On. kí le 'ze cseseraz lét niti nõ miszlo Bogá moliti, je zdâ probao z-molitevjav vtihsati nemirovnoszt i vu nyê iszkati léhsanye düsevne boleznosztí. Ali kaksté ponízno je zdühávao, li szamo nakrátke minute je dôbo mir, i trõst.

Po nedelaj sze je vecskrát príprávlao k-bo'zój csészti idti med szvoje vere dománye, od stere sze je on nõ odtrgao, na stero je szvedõsztvo djao doli; ali vszigdár ga kríva szremé'zlivoszt od toga zadí'zala. Csi bi ga tam vidili, ka bi pravili?... Nebõ'ze bojüvajõcsa dûsa!

Eden szprotolênyí den je doktor v-bli'zányoj vészí ednoga teskoga bet'zníka pogledno. Hí'za, v-steroj je te bet'zník le'zao, je pôleg evang. cêrkvi bíla. Kak vö z-híze sztõpi, zacsúje vernikov vrêlo szpévanye.

Tak ga je zvála tá peszem vu cêrkev, dûsa nyegova je tak 'zeléla vu tó szv. meszto pridti, líki k-hladnoj vodi 'zéden jelen. Poznao je on dobro tó mellodio, nõ szamo ednók jo je navdûseno popévao za mláda, za detiasztva:

Vnôgo i vnôgo lüdi bi moglo nácsiso szmrt zadobiti, csi bi je sto, dokecs je në bilô prekeszno, na pobožnoszt opomíno. Cslovek szamo eden 'zitek má, naj ga ne razszipávle, ne klácsi v blato. Naj szlú'zi 'z-nyim Bôgi!

(Nadaljávanye pride.)

Podpérajte Diacski Dom! Pobèrajte i darújte dáre,

vê znáte Goszpodna rêcs: „ . . . kakoli szte vcsínili ednomi z-eti bratov moji ti náj ménsi, — meni szte vcsínili« — (Máté 25,40.); rávnotak apostola rêcs: „ . . . ki zná dobro csiniti i necsini, grêh nyemi je“! (Jak. 4, 17.)

Toldia Sztaroszt i Szmrt.

Píszao: Arany J., poszlovencso: Kardos J.

Prvi Szpév.

(Nadaljávanye)

„Ro'zjá mojga zdávnyi noszník, veren Bence, pazi na rêcs mojo, posteno dr'zincse! vküp szva jela múva doszta krúja, szoli, sztári pajdás, escse vu edno rêcs zvolí. Vido szem jasz 'zítka vsze premenyávanye, vídim dnévov moji zdaj prehenyávanye,

hodo szem po gôszi redê, stere je szmrt trla, zdaj pa csákam nyô gvúšno mené trt.

Lajos, segav Lajos! ti vôgra zmo'zen krao, bio szem veren i jasz, ali gde je moj tao? zná tô dúsa tvoja, sto i ka szem bio, isztino szem pravo, glavô szí mi prebio. Dáj ti Bôg szamomi, dáj i domovíni doszta tak krepki ram, kak szo ete vszili, dáj ti tanácsnika bôgsega, kak szem jasz, i Bôg zná kaj bi bio escse kak dob r csasz.

Nega, ka bi me vecs k 'zítka prikapsilo, ká je bíla, eti pocsíva 'ze tiho, trí léta mi jê 'ze eti mecs moj erzva, nede prála nyé krv protivníka 'znye'ga. Escse bi kaj vcsino, ali 'ze je totá, në szem vecs potrêben országi, vszáki zná, në trbê vecs vláti, csi je dozorzjena, bôgsa je travína, z kôv je távmorzjena.

Vandrajôcsi ftics je dúh moj, i dobro zná, kaj na toplêsi dom dnesz vütro idti má; nyemi je na zemli 'ze tak zmrznyeno vsze! mrzla hramba szem jasz 'ze nyemi, vídite. Moj grob je tô, malo dnévov je 'ze za mé, tí sztári prijátel, szé pokopaj mené; drúgoga znamênya mi nebodes dêvao, li stio té lopate, z sterov szem ga kopao.“

Poslúsao je Bence Miklosa té recsí, i k szrdci je je vzéo, nájmre konec nyí,

„Ka Bôg csini, vsze je dobro.“ — Në szí je doszta premislávao, notri sze je napôto. 'Ze szo rávno szlédnyi versus popêvali i dúhovnik je 'ze na predganci bio . . . Z-lêpím cinkajôcsim glászom je zácsao gúcsati, tak da je nyegova vszáka rêcs escse v-te nájdalésnye koticse raz meto csüta. Od bo'ze lübéznosztí i milosztse je gúcsao, stero te nebeszki Ocsa má k-lüdém.

»Vsza, ka on csini, nam na dobro szlú'zijo, ali potí nyegove szo neprebrodjéne.« . . . Na nász dáne vdárce tüdi nemremo znati, za kaksí zrokov volo szmo je dôbili od nyega, ali zagvúšno prijétnési bodemo prednyim, csi je za grêhov nasi zaszlú'zeno kastigo szpoznamo, kak pa csi vu nadúhtosztí, zvisávajôcs miszlimo, ka szo nász nevrédno doszégno. — Kém bole szpoznamo, ka szmo jih vrédni, tém bole sze za vrédne vcsinímo na nyegovo milosztso.

Sztároga dúhovnika récsi szo globoko prehodile betéznoga ocso szrdcé. Në je miszlo on na drúgo, kak na szvoje vcsinyene grêhe, gda je z-vdárce priglédjeni; na szébe je miszlo — szpoznao je szvoj bin i vréden je kastige.

Bôg je vkraj vzéo od nyega lüblénoga színeka, steroga je za szvetszki dobrôt, za zemelszkoga haszka volo v-túhom vadlúványi naméno vcsiti, j szvoje je grêšno zatájo.

Csi je tak pred Bôgom pokôra prijétna; csi szpoznanye i po'zalúvanye grêhá z-csísztí dúso — oh tak nemre bidti dalecs vrémen, stero nyemi odpúsztsênye i szpravicsanye má prinestí . . . Kak je vô sztôpo z-cérkvi, obcsüto je, ka je velki tao bremena doj szpadnolo z-szrdcá nyegovoga.

Ka je ete prigode návucsnoszt?

Z-ete prigode vídimo, kelko je pretrpo té doktor záto, ár je neveren bio k-szvojoj veri. Kakse szrdcá boleznosztí je mogao pretrpeti. Trápo ga je szamoga szôd, ka je sziná ránoj szmrtí jedino on kriv, ár csi bi ga vu szvojoj veri obdr'zao, te nebi hodo v-processie, nebi sze prehládo i escse bi dneszdén 'zivo.

Nesztanoma je csüo té glász: Jasz szem bio zrok mojega színeka szmrtí. Bôg me kastiga!

kucao je 'a' nyega obráz zakriti bio eden ro'zics krí'za nyemi ga je zakrio. Jókala je, kak de'zd'z v túgi nyega dása, da je nyegvo szrdce mekêse, kak vé'rtá, kí je tího glédao z jame szvoija groba, líki kmicsno okô môrja od dna dôla.

I 'ze je vecserna, kak ogen várasa, erdecsécs gorêla, po nébi idôcsa; potom sztáne plamén, i ka tam osztáne, je vôgelje, szajje, z-steri nôcs zasztáne Vküpszpádnejo szunca précimbne palâcse, púszti i mrzeo je nyí rús, nyí davoriscse, neszmilena szova szí naprávi sztan v nyí, ino szmrtno szvojo nôto cvíli, kricsí.

Dober Toldi inedtêm na drúgo kebzúje, na konyeníka, kí eti prêk potúje; dávno szo vesznole tam püngradne potí, nê sze trbê nyemi zdaj nyí ogíbatí. Váravsi Benceta, k nyemi sze bli'záva, ino gde bi bio vért, od nyega zvedáva; á té je ni edne rêcsi nê vecs zmgao, lí z prsztom je na grob zdaj zgotovlen kázao.

Zdaj konyenik etak zacsné govoríti:

„k nyim szem prisao jasz, moj dober goszpon Toldi prisao szem k-njim, kak glász noszécsi poszelník, z búdinszkoga gráda szé poszláni csesztník. Vnôgi prijátelov májo oni i tam,

Naj szlúzi eta prigoda i nam na vcsenyé, da od vere nigdár neodsztópimo, vu nyê vu vszákoi sztávi 'zitka sztálni bojdmo.

Postújmo to drúgo vero túdi, vém vszáka vera Bo'zo csészt szlúzi, ali ono vero, v-steroi szmo sze narôdíli, neosztavmo.

Ví devojke i deklíne pa, csi sze vam drúge vere junák nakloni, steri bi tó 'zelo odvász, da na nyegovo vero sztópíte, ali pa deco vaso, stero vam Bôg zná datí, tá obecsajte, naprê odájte, nyemi ete odgovor dajte:

Csí tí nepostújes i nelúbis mojega vadlúványa, tak i mené nebos postúvao i lúbo, tak de bôgse, csi z-náj nede eden pár.

I rávno záto ví túdi tó ne 'zelte odnyih, ár je nyemi rávno tak prijétno nyegovo, kak vam vase vadlúványe.

Csí sze lúd'je med szebom lúbijo i postújejo, jáko lehko eden pri tom drúgom 'zivéjo, csi szo glih nê edne vere.

Ednoga Bogá molimo i vszi szmo ednoga isztoga Ocsó deca.

Escse vam szrdcá porácsam 219-to naso cérkevno peszem kak náj gosztej 'popévati i csteti, stera te vcagajôcse potrdjáva vu veri i vadlúványi. (Konec).

Steri dosztakrát nyí szpomínajo itak, Poslejo tak mené k-nyim glász datí eszi, Poslejo tak mené etak govorécsi:

Idi szín moj, Pósafalvi János, idi, gde je Toldi, rôni ali mrtev? vídi, rôni ali mrtev je? ne láda z rokôv? ali ga je lehko kmicsen grob pôzro 'znyôv? Povê nyemi, csi je beté'zen, naj mérjé, csi je mrô, szedemkrát sze v grobi obrné: povê nyemi, kaj je zmo'zen vogrin totá, zdávnya díka nyegva dreszêlen konec má.

Zmêna je v Búdini, szvékla bojnszka zmêna, káple doszta vôgrov, en taljan sze zmênya, taljáni szíja szun, i sztoji szvét mogôcs, vôgri! vam je vecsér, vam lehko dobro nôcs! Na rami zászlobo, stero je vzéó v bitji, na prszaj országa lêpi cimer noszi; odáva sze cimer, i nê celô drágo, lí za malo krvi, nê za szrebro zláto.

I nega v országi, kí bi zdaj tak szkrícsao: edno 'zlico krvi bi jasz rad aldúvao! ka jeszte, tónye je, nema níkse cêne, zaman sze prelêva krv na gráda sztêne. Taljan de, kak páva zdaj nadúhti domô z cimerom országa, nam na szramoto, sô . . .“ „V pekeo de sô, v pekeo!“ szkrécsi grozno Toldi; „omládi, sztári sas, nemas csasza mrêti.“

I te sztári vojník, gda bi tó govorio, je vôszkecsó z jame, kak da bi pojbar bio; zburkano môrje je bíla nyegva dása, steroga válovje 'zár vulkána mêsa I velí: „neszi glász sztárim znancom mojim, kaj szí me vu grobi vido z okôm tvojim, düh moj pa vu bitji nazôcsi má bidti, gde sze za krv túna krv more tocsiti.

Scsesí Bence mojga konya kurtavoga, z jelom--pilom pa otavi vé'rtá tvojga, zvíni sinyek pípi vu mojoj pívnici, da sze z sztárim vínom razveszelím v szrdci. Tí pa Pósafalvi, poj i boj gôsztoj, szpíj tú, te'zko de tí idti v nôcsi temnoj; boj gôsztoj i vídi, kaj, gda sze 'zalosztí, Kakda píjé vogrin i kakda sze veszelí.“

Teda szo notrislí; vu presztranoj hí'zi je pio, veszelíó sze v csemerê i krí'zi, metao sze je z vínom, môcs szí vardévavsi, i obládao je je, mocsno posztanovsi.

Bence pa i te ov szta raztekla v víni,
Toldi sze távtégne na 'dnoj sztároj kó'zi,
á na nyegve ocsí sze szen li tak púsztsa,
kak gda tēnya polá tira szvekloszt szunca.

II. Szpêv.

Zorja, kakti nébe prelêpa devojka,
je nê szêla drúgi dén vö na prag zráka,
lehko je betézsna vu poszteli le'zála
ka je rano, vecsér vö nê poglédnola.
Határe púsztin je megla oblejála,
stera je cêli dén gori doli nê šla,
gôszta, 'zmetna megla, kaksá i csloveka
dúso tēlo te'zí, gda lé'ze na nyega.

Toldi je na pôt sô szam z szvojjim ínasom,
notrizagúzani z vnôgim kusztim gvantom,
oblejáni v tēli vesz z meglôv jeszénszkov,
v dúsi pa z vihérnim oblákom csemérov.
„Hm!“ szkaslá on gdate, gdate britko zdêhne,
velka je tá britkoszt, kaj nad nyim môcs vzeme
velko tó, trí lēta sztaro 'zmetno dēte,
kaj ni krepki Toldi nyega nesztí nemre.

„Divji je sztári sas! ali príde — míszli
príde dén, gda bi ga goripoiszkali,
gda bi moje rame, ino ro'zjé moje
radi vözmēnili za rēcsko: miloscse.
Ali daj miloscso, kaksosté má datí,
da je 'ze nê dao, nemrem je nūcati,
bremen navolēnya szpesznívi na meni,
sztrto mi je tēlo, dúh moj je vmorjenil!“

Príde medtēm pōdné, csi gli szun neszija,
príde nōcs, csi taki nyé mēszec nezvíja,
ni tálec mēszeca, ni zvēzde ocséce,
kaj bi sze nōcs kamcsi vídla v mráki kmice.
K konci sze je hladen veter teccasz mantrao,
da je vūko meglô dalecs tá odegnao;
oszter veter lépe zorje je ete bio,
kak sze je Toldi zdaj 'ze tretícs grozío.

Búdi sze hrábuka drúgi dén tam gori
v Lajos kralá szveklô oprávlēnom dvori
sztojí bojnszka zmēna, ali bi pa sztála,
da bi lí ednoga vojnika gder zmogla.
Najslo sze je toti vszákdn nyí povóli,
ali vszi szo z spotom odhájati mogli,
ár csi je gli taljan krvi nēprelēvao,
po deszét je dōnok vszákdn na tla dēvao.

I velki je bio on, z velkov mocsjōv ládao,
velki csrni kony ga komaj nosziti znao,
doszta je vágalo ro'zjé i ôprava,
ali nájvecs trúpa csontna 'zmetna szpráva.
Segavo je hodo z országa cimerom,
ino mantrao národ z spottlivim brbranyom
v szrdci je kak mehér celô napnyeni bio
i csesztókrat etak spottlivo govorio:

»Vé szem nê jasz môrja csüdo i zvirína,
kaj z ocsmí, z lampami szvét na méne zija,
ni szem nê prisao szé, na vajáti vodjen,
plesz kázat, kak medved, od 'zelníkov vlecsen.
Niíti szleparie ne razmim tak vrlo,
kaj bi sze za méne telko lüdsztva trlo;
szleparie szamo edno dôb prav razmim,
kí jo glédati szmê, prídi, jasz ga navcsim.

Ali sto bi prisao? prídti steri bi szmeo?
gingavi obráz szvoj na kamni trēti steo?
ne termo vrēmena, malo de trpelo;
bole idi vszáki zdaj na szvoje delo.
I jasz ete cimer domô bodem neszao,
ár sze on li mené dosztája, sto nê' znao?
dobro nōcs, o vōgri! csi je taki ūtra;
jasz 'ze táosztávim plac vasega gráda.“

Liki bēszna csrēda, csi gder krv obcsúti,
trôbi i vküpbé'zi tam na krvi meszti;
tik szo zdá zráseni vōgri vszi zrāscsali
i próti taljáni trí i drápali.
Vékse od grmlajce je zdá nyi trôblēnye,
vídi, á' ne csúje sze zôbi skrípanye,
kak môrszko válovje sze naprê tiszakajo,
skríple pregrád, kak sze k nyemi sztiszkávajo.

Gorisztáne i krao v 'zamatnom satori,
trpecseta nyemi od csemérov csobi,
cselo sze vu gôszte grbe vküppotégne,
okô bliszcsi, obráz vesz z plamnom oblégne.
Naprēsztopita dvá mládiva vojnika,
edne rodjenice vrliva otroka,
od temena do pét ednákiva obá,
ino lepô etak obercséta kralá:

(Nadaljávanye príde.)

*Csi scséte, naj má nasa cérkev za-
doszta verni, dú'znoszti znajôcsi, vréli,
ômurni kántorvucsitelov i dúhovnikov i
katehetov, podpérajte DIACSKI DOM!*

Prêkmurja znameniti evang. mô'zje.

Piszao: Fliszár János vp. vucsitel:

Vu naszledüvajúcsi napiszkaj sze scsém szpomenôti z-nasi szlovenszki evang. znameniti mô'zov, steri csi szo bár nê szvéta znamenitoszti, nasoj máloj krajíni szo velki i znameniti, ár szo z-nase krví zhájali, nasemi málomi národí i szvétoj nasoj ev. veri hasznili, szlú'zili ino szí naveke nepovêhnyeno, nepozábleno imé szpravili. V-krátom 'zítka szpíszí je Düsevnoga Liszta cstitelom notri scsém pokázati, ár szo vrêdni, da je mí kêszo pokolênye vu szpômenki obdr'zímó i z-zahválnó sze 'znyih szpomínamo.

1. Piszátelje.

1. *Temlin Ferenz.*

Gda sze je narôdo? gde je prebívao? tó nevêmo. Tó imé je szpíszano v-1715-tom létí vödáni i v-Halle vársi (v Nems-kom) stampani na tak zváni Gyórszki kátekizmus, steri je ponyem dojobrnyeni z-vogrszkoga jezika na nas sztári vend szlovenszki jezik. Pôleg vezdásnyega znányá szo tó prvé knige bilé, stere szo v-nasem jezíki stampane. Mogôcse jesztejo od tê sztarêse túdi, od steri nevêmo. Drúge náj-sztarêse knige v-nasem jezíki szo: Abecedárium za szlovenszko drôvno deco, stampane v-Halli v-1725-tom leti. (Piszátel je neznáni).

Szever Mihály.

Narôdo sze je na Vanecsi. Leto je neznáno. V-Nemes-Csoói je bio školnik. Piszao je eden kátekizmus, k-steromi je níkeliko peszmi prílo'zo i v-1747 leti vödó stampati.

Po Temlin Ferenci, po Szever Mihályi i po onom neznánom piszáteli vödane knige szvedocsíjo, ka szo nasi evangeli-csanci 'ze v-17. i 18. sztotíni rédne vesznícske solé melí pri cerkváj, gde sze je mladézen rédno vcsíla. Eti pri nász je t'ze bár ev. cêrkvi i sôle nê biló, vsze szo vkrâ szpojemáne, ali té vödáne szlovenszke knige nam szvedocsíjo, ka szo sztaríse szamí vcsíli domá szvojo deco. V-Nemes-

Csoói, v-Cell-Dömölki, v-Surdi pri tej ártikuláriski cêrkváj, kama szo nasi lúdje k-Bo'zój szlú'zbi hodili i túdi tí prémocsnêsi szvojo deco vcsít posílati, je povszéd dr'záni szlovenszki dühovnik i vucsitel.

V tom vrêmeni, vu 18-te sztotíne zacsetki sze je zacsnolo ono dühovno gíbanye vogrszkoga i 'znyim szlovenszkoga národa, ka sze zevcsenoszt meszto deacs-koga jezika uâ v-maternom jezíki píszani kníg godí, stero je protestánuske cêrkevne szlú'zbe Bo'ze temelna podsztava. Tó je bio zacsetek národne kulture.

(Nadaljávanye príde).

! ? Ka darüjes tí na ? ! „DIACSKI DOM“ ? !

Rázlocsni máli glászi.

Lepsa prísesztnoszt. Bole pét lét je 'ze, ka szmo v nasoj nõvoj domovini. Tú szmo, kak eden mulicski záton vu súrikom kat. môrji. Do tegamao szmo tak bilí, kak drêvo kre velike ceszté. Niscse je nê márao za nász, niscse nász je nê bráno, nê zagovárjao, tém bole vszáki scsukno po nami, vtrgno kâ znász. Tak szmo zgúbili vecs nasi vrêli vucsitelov. Jezere nasi verníkov nemajo pasztéra, kí bí nyé trôstao vu nevôli, krepio vu boji i hábao od grêha. Ne proszímó mí drúgo od dr'záve i níti. neszímó 'zeleti, kak szamo *pravico*; naj sze dá vszákomí szvoje! Naj nász niscse ne zametáva, ár je nasa cêrkev v nasoj dr'závi enákoprávna i enákoveljávna z pravoszlávnov i katholískov cêrkvov. Po vnôgom znásanyi tak da bí sze zacsnolo zoríti. Na pamet szo nász vzéli. Nê dávno szo g. vel. 'zupán mariborszke oblászti, dr. Pirkmayer v M. Soboti hodili i pred szébe szo dáli pozvati nase sinyoríje dühovnike, inspektore i kántorvucsitele, naj oszebno poszlúhnejo nase to'zbe i prosnye i ka je mogôcse, vcsíníjo za naso cêrkev. Doszégnyeno je, ka sze v-evang. solé vucsitelje na porácsanye sôlo gorídr'zêcse obcsine imenújejo vö. (Drúge

vere vucsitelje sze v tákse solé, v stere ev. vere deca hodijo, szamo zacsaszno poslejo, dokecs nemamo zadoszta pripravni vucsitelov) — Raszíri sze sôla z dr'zavnov podporov v Krízevci, v Puconci, na G. Szlávecsi. na Hodosi, doticsno vrédposztávi v Otovci i znôva zozída v Pecsarovci. — Ka pa je celô velike fontosnoszi — i ka sze je 'ze túdi szpunilo, — *trí ev. katehetske szlú'zbe sze nasztávjio*, edna za Szobotsko faro, drúga za Szlávecsko i trétja za Motvarjavce—Proszenyakovce—Fokovce—Vucsjagomila—Andrêce i Domanjšovce. Znáno je, ka zdâ vszepovszédik szkoro szamí dühovnicke morejo vcsiti návuk. Tô je celô pri veliki i raztorjeni gmânaj ednomi csloveki 'ze fizicsno nemogôcse. Znáno je túdi, ka nase ménse gmâne tak szlabo plácsajo szvojega dühovníka, ka zatoga volo sta 'ze dvê fari zgúbile szvojega dühovníka. Zdâ sze je nam v obôjem sztráni velika pomôcs ponúdíla. Bole bode poszkrblena solszka deca z návucsniim vcsenyom i zbôgsa sze predvszem Szlávecskoga dühovníka materialna sztáva i tak tá fara ne bode dugo brez dühovníka. Szobotski katehet pa D.-Lendavszko faro túdi lehko bode docâtno pasztorizêrao. Szamô od szêbe sze razmi, ka tê kateheti bodo od dr'zave plácsani za solszko szlú'zbo, z ednim do pa lehko oprávlali túdi cêrkevno szlú'zbo. — Prosená je dr'zavna podpora za „Diacski-Dom.“ I vdrúgom meszti túdi kviteramo, ka szmo tô pôt 'ze dôbili 5000 Din. na té cio. — Razprávlano je escse od vecs drúgi dugovány, na steie gledôcs je 'ze itak nasa púspekíja vlo'zila prosnyo pred doticsno minisztrsztvó. — Prvi sztopáj je z-tem tanacsúvanyem vcsinyeni do szporazuma i prôti lepsoj prísasznoszti nase cêrkvi. I z nase sztráni za vszo dobrovoló i pomôcs do nase cêrkvi radi vadújemo isztinszko zahválnoszti g. vel 'upáni mariborszke oblászti, srezkomi poglavári g. Lipovšeki, pa escse g. A. Koderi kr. notáril

Kak szo sze dokoncsale volftvi.

Odebráni je radikálov 140; szamosztojní demokratov 23; Dovidovicsovi demokr. 37; radicsevcov 67; SLS (klerikáli) 20; muszlimanszki 15; Nemcov 5; zemljoradnikov

5; črnogorcov 3. — Z-tê je követov za vládo 163; za opozicijo pa 152. Za Prêkmurje szo követje Klekl, Siftár i eden nepoznáni Radicsov.

Gíbanje verníkov v Püconszkoj fari v. 1924. leti. Narôdilo sze je 108 decé, med têmei je 49 mo'zkoga szpôla, 59 pa 'zenszkoga szpôla; mrlô je 76, med têmei je 42 m. szpôla, 34 pa 'z. szpôla. — Rojencov, doticsno vöpreminôcsi je szpadnolo na poszebne fárne obcsine: Puconci 13:11; Andrêci 5:1; Bokracsi 4:3; Brezovci 8:7; Dolina 2:1; Gorica 12:5; Krnci 2:5; Lemerje 6:8; Markisavci 4:0; Moscsanci 7:8; Pecsarovci 4:2; Predanovci 2:4; Pu'zavci 4:4; Szebeborci 12:7; Salamenci 6:2; Vanecsá 12:4; Polana 5:4. — Zdalô sze je 47 párov; pri konfirmaciji je bilô 63, med têmei 25 pojbov i 38 deklin. — Z-ti vöpreminôcsi szo szledécsi bili nasega lizsta vrêli csítelje: Kolossa Ferenc Puconci, Veren Vilma Brezovci, Zrinszki Lajos Moscsanci, Szecsco János Gorica, Horváth Ferenc Polana, Skrilec Stevan Puconci, Vukan Sándor Bokracsi, Temlin Sándor Pu'zavci i Vukan Stevan Pu'zavci.

Szvêto leto. Vszáko 25-to leto sze za szvêto leto racsúna vu rím. kath. cêrkvi. Takse szvêto, ali jubileumszko leto poszebno poszvetiti za katholicsanszko cêrkev nájvékse szvétke csiní, gda sztô i sztôjezero katholicsanszki verníkov rómáriava vu Rím za volo bucse. Vu etom szvêtom leti, kak doticsni racsúnajo, nájménye 4 milionov rómárov bode prihájalo pred pápov trónus, naj zadobijo popolno odpúsztasnye grehov. 'Ze vu poganszkom Rími szo túdi poszvétili oblétnico sztotine i na tákse szvétke je z-vszákoga országa dávnoga rímszkoga poglavársztva lúdsztvo na sztôjezere prihájalo vu Rím. Ali vu prvi sztotinaj krsztsansztva szo tê poganszki szvétki szploj vövesznoli, szamo vu 13-toj sztotini szo ponôvili rimpápi gvüsni lét, kak szvéti lét ôszvetno zdr'zánye vu Rími. Po 1300. leti vszáko pétdezzéto, szledi vszáko treszeto, vu novési cãti pa vszáko 25-to leto racsúnajo za szvêtoleto. — Vatikánszki szvétkov csúдне pompe, ceremunije i vidénya vrédne processzije nále'zni lúdi velko vno'zino 'zenéjo — vlecséjo vu Rím. Póleg dávnoga gorizamerkanya vu 1600. leti je 3 milionov rómárov prihájalo pred pápov trónus za volo grêhovodpúsztasnya i kak krónike pripovedávlejo, vu velikom pritiszkáványi i szünyáványi szo vecs sztô lúdi na szmrt

vküpmô'zd'zili, ali vu válovje Tiberisza potisz-noli, gde szo sze vtôpili. Kak eden englski liszt píse, nájménye ji je 1900. leta hodilo vu Rimi.

Na D. D. szo darüvali z-Szobote: Vörös János 20 D., Rituper sloszar 20 D., Porédos pivnár 10 D., Frumen A. mlinar edno kokôs, Matus Alojz 10 D., Heimer I. 20 D., Verban Miklós 10 D., Pojbics Józef 10 D., Fliszár Józef 20 D., Rehn kovács 10 D., Lainscsek sneider 10 D., Malacsics János 10 D., Jakissa sloszar 10 D., Kücsán Iván 10 D., Cságran főrar 10 D., Porédos Mihály 10 D., Szukics Géza 15 d., Benkics János kresmár z-tüvárisicov 100 D., Skrilec János 10 D., Horváth Eva 10 D., Rituper Sándor 10 D., Fliszár Mihály 10 D., Legenstein vdovica 5 D., Lutár János 10 D., Kolossa Károly 10 D., Vörös Mihály 10 D., Pollak pekojca Kráncsics János i 'zena 20 D., i 1 kilo maszti, 29 Kolossa Sándor 5 D., Kámán Ester 10 D., Erdőssi Barnabás 5 D., Barbarics Antalova 5 D., Csernyavics 10 D., Fliszár Lajos 10 D., Pdlészek 5 D., vdovica Jónasojca 10 D., Jarnevics Peter z-tüvárisicov 33.75 D., vdov Rituper Sándorova 12 belic, vsze vküp 503.75 Din. Lépa hvála pob. daritelom i Jarnevics Peter kuratori za neobtrüdjeno vréloszt, kí në szamo ka sze trüdi z-szvojev vrélov goszpôv, stera z-tak navdüsenim nágibom na szrdci noszi toga szpráviscsa ôcvetek, nego pôleg müdjenjá szvoje mes-trie tüdi z-pénezi pomága. Zdá je 'ze ob drügem darüvao. Predtém je 50 din. aldüvo za stero je krivo tak bilô kvitêrano, da bi tiszto vküppob-rána suma bila, pa je po nyem dáni dár bio, stero za pravice volo eto pôt vöpoprávimo i odpüscsénye proszimo (reditelsztvo.) Z-Dolnye Lendave Kocsár pobéravec 50 Din. Varga Mátyás pobéravec 356 din. vsze vküper 406 Din. Szrdcsna hvála darilcom i pobéravcom Dolnye lendave verníci szamí pomôcs potrebüjejo i dönok szo lepô darüvali. — Z-Proszécske vészti Fuzsz Iván 10 Din. — Z-Küpsinec: Kocsár Miklósa tüvárisica 3 kgr. maszti, 2 kgr. jábok 5 belic, Siftar Lajos mlinar 30 kg. psenicsne, 75 kg. hr'zêne, 32 kg. kukorcsne mele. Za etakso veliko darovitoszt globoka hvála i blagoszlov bojdi vrélomi dariteli. Csi bi sze vszê prémocni prot. áldovov vrêtime v-taksoj obilnoszti ôdprle, szvoj cil bi z-laszne môcsi doszêgnoli, nebi sze nam trbelo od zvodjâvcov obecsáványa tesko vkaniti i oszramotíti. Laszna môcs je násztañsâ

i má prestimanye! Kôdiski krüh je britek! — Küpsinszka vész 14 Din. 50 par pênev 49 kg. psenice. — Vescsica 9 Din. 50 p. 7 kg. psenice 12 kg. 'zita. — Borejci 11 Din. 15 kg. psenice 4 kg. 'zita 1/4 kg. maszti. — Krajna 80 Din. — Mlajtinci 100 Din. — Gradisce 80 Din. 21 kg. psenice — Szodisinci 50 Din. 8 kg. psenice 22 kg. graha. Csernelavci 25 Din. 3 kg. psenice zahvalimo té dári i z-ednim zamerkamo, ka szo z-tê vesznic, kak je tó 'ze vu D. Liszti kvitêrano, zôszebno tüdi darüvana darila. — Eden vrêli nëimenüvani verník 100 Din., Kühár Józef z-Tesanovec 50 Din., z-Radgonye Titán Stevan kresmár 2 kg. 60 dek maszti 80 dek ocvérkov 1 kg. 20 dek kisziláka 1 l. szmetane. Z-Püconec Kühár Ferenc z-tüvárisicov 30 din. Z-Szobote Kücsán Mátyás 25 D. Z-Norsinec Dsubán János 25 D. Z-Morávec Sével István 25 D. Z-Morávec Zrinszki István 25 D., od vucsenjá minisztrszta podpora 5000 D. Goszpa Dobraica edno lépö jeszénszko praszé. Püconcsarje szlamö za sztelo, Velka hvála. — Morávecsrje: Zrinszki István 10 din. 25 kg. psenice 25 kg. 'zita 3 kg. graha 5 belic, Kardos János 10 din. 30 kg. 'zita, 3 kg. graha, Küzma Mátyás 12 kg. psenice, Bencsec Miklós 15 kg. psenice 15 kg. 'zita 4 kg. graha, Ernisa István 15 kg. psenice 15 'zita 4 belice, Lipics Miklós 10 kg. 'zita 2 kg. psena, 5 kg. krumpisov, Temlin Józef 2 kg. graha, Küzma Stevan 5 kg. 'zita 2 kg. krumpisov, Temlin Iván 10 din. 2 kg. psena 2 kg. graha, Cmôr Ferenc 10 din. 4 kg. graha, Fartély Sándor 5 din. 2 glávi zelja, Krampácsné r. kath. 1 kg. psena, Temlin Ferenc 10 din. 2 belici, Makoter Miklós 3 din. 2 kg. psenice 2 kg. 'zita, Luthár Iván 10 din. 10 kg. 'zita, Cmôr Józef 10 kg. 'zita, 2 belici, Cug János 10 din. 5 kg. psenice, 5 'zita 4 belice, Cmôr Ferencova 10 kg. psenice 10 kg. 'zita 2 kg. graha, Bankó Ferenc 2 kg. psenice 2 kg. psena 2 kg. graha, Gutmann Stevan r. kath. 10 kg. krumpisov, Bankó Stevan 10 kg. psenice 5 kg. 'zita 2 kg. psena 5 belic. Cmôr Ernô 5 kg. psenice 5 kg. 'zita 3 kg. psena 4 kg. graha, Malacsics Józef 10 kg. 'zita, 4 gláv zelja, Kumin Ivan 7 kg. krumpisov, 4 kg. graha, Cmôr Ferenc 10 kg. psenice 5 kg. 'zita 2 kg. hajd. psena, 5 krumpisov, Cvetko Mariska 5 kg. 'zita 15 kg. krumpisov 2 kg. graha, Kühár Józef 5 kg. 'zita 10 kg. krumpisov, Kühár János 5 din. 5 kg. psenice, 5 kg. 'zita, 5 kg. krumpisov, Kühár Ivan 5 kg. psenice, 5 kg. 'zita, Kühár István

10 din. 5 kg. pšenice, 5 'zita, Antalics István 10 din. 10 kg. pšenice, 15½ 'zita, Ballér Miklosova 5 din. 3 kg. pšenice, 5 kg. 'zita, 3 kg. graha, Temlin Miklós 1 kg. psena, 2 kg. krumpisov, Vitéz János 5 din. 1 kg. psena, Kardos Mátyás 5 din. Fliszár János 5 kg. 'zita, 6 kg. graha, Vitéz Sándor 10 din. 10 kg. pšenice 2 kg. psena, Bankó 'Zu'za 10 din. 15 kg. 'zita, 2 kg. psena, 3 kg. krumpisov, 5 kg. graha Berke Mária i familia 5 din. Fliszár Jo'zefova 10 din 2 kg. psena, 3 kg. krumpisov 3 belice, Zrinszki Ferenc 2 kg. psena 2 gl. zelja, Sinkéc Jo'zef 2 din. 2 kg. graha, Ferencek Istvánova 2 d. 2 kg. graha, 2 belici, Dsübán Ferenc 5 din. 28 kg. pšenice, 18 kg. 'zita, 21 kg. krumpisov 10 kg. graha, 4 belice' Cipot - Savel 10 kg. pšenice 15 kg. 'zita, 10 kg. krumpisov, Vitéz Miklos 10 din. 10 kg. pšenice, 5 kg. krumpisov, Bács Miklós 4 kg. graha, Bács János 5 Din., Bács Stevan 10 din., Siftár Jo'zefova 10 din., 5 kg. pšenice, 10 kg. krumpisov, 5 kg. graha, Bács Ivanova 10 din., Fartély István varga 2 gl. zelja Balér Mátyás 10 din., 3 belice, Lipics Ferenc 2 d. 5 kg. 'zita, 10 kg. krumpisov, 4 gl. zelja, vdov. Bencik Ferencova 10 din. 5 kg pšenice, 5 kg. 'zita, 1 kg. psena, Cvetko János 2 kg. 'zita, 1 kg. psena, 3 kg. krumpisov, 2 gl. zelja, Cvetko Ivan 5 din., 2 kg. pšenice, 3 kg. krumpisov, 1 gl. zelja, 2 belici, Zganyar János 1 kg. psena, 1 kg. graha, 1 gl. zelja, Fartély István 1 kg. pšenice, 2 belici, Vas Ivan 2 din. 50 par, Csarni Jánosova 3 din. 3 kg. krumpisov, Vucskics János 10 din. 5 kg. pšenice, 10 'zita, Rituper Jo'zef 1 kg. pšenice, 2 belici, Bencik István 20 din., Paulik János 20 d. 50 par, Horváth Mátyás 5 din., Bencik Mátyás 10 kg. 'zita, Horváth János 10 kg. pšenice, Ernisa Jánosova 10 din., Horvát István 10 din., Vitéz Ferenc 10 din., Drávec Jo'zef 3 din., Drávec István 5 din., Gergorec Ferenc 2 din., Rumics Jo'zef 10 din., Rumics Ivan 10 din., Csarni Stevan 5 din., Gorcsan Ivan 10 din., Kerescmár Miklos 5 din. Ambrus Iván 2 d., Kolosa Imre 1 d., Szocsák János 5 d., Lipics Lajos 5 d., Lipics Iván 5 din., Lipics Jo'zef 10 d., Lipics János 5 d., Lipics Jo'zef goszlar 5 d., Golob Jo'zef r. kath. 20 d., Antalics Miklos 5 d. 4 kg. pšenice 2 kg. krumpisov, 1 kg. graha, Siftár Kata 5 din. 4 kg. graha, 2 gl. zelja, Fliszár Miklos 2 kg. graha, 2 belici, Pápics Stevan 5 kg. pšenice. Vrêlim morávszkim daritelom i pobérávcem srzdcna hvála, ki szo pri szvo-

jem velkom vödávanyi zidanya törma vu tak obilnoj meri aldüvali zdâ 'ze drügo pôt na tó szpráviscse, da bi nyihova lêpa példa na náglász (viszhang) naisla i obüfila náimre ti mlácsni vesznic verníke, steri szo sze escse nê szpõmenili 'znyega. Bo'zi blagoszlov i düh szvétí je szprevajaj! — V-Sztrükovci na Lúlik Emme gosztüvanya szpõmenek szo Sável Sándor sztarisína, Horvát Ernő i Temlin Sándor drü'zbana 200 din., vküppõbrala med szvatmi. Pri Andrêcs Trêzike zárocski szo aldüvali: Kuzma Mihály 50 din., Kuzma Kálmán mlado'zenec 30 din. Audrêcs Mátyás z-sztrükovec 30 din. Siftár Károly dühovnik 50 din. Blagoszlovi Bög z-obema rokama vrêle daritele. Z-Sztrükovec szmo 'ze vecskrát dôbili pri hístva prlíkaj darüvane veszélnozsti darila. Naszledüvanya vrêdne példa!

Szamovoini dári na goridr'zánye i razzirjávanye Düsevnoga L. Krancsics János M. Szobota 10 din., Zelko Miklos Nemsavci 3 din., Szinic Jo'zef Nemsavci 6 din., Titán Jo'zef Csernelavci 5 din., Vratarics Lajos Szodisinci 5 din., Vucskics Ferenc Gradiscse 5 din., Penhoffer Jo'zef D. Lendava 5 din., Titan Ivan Kupsinci 40 din., Kozic Stefan Pertocsa 5 din., Sostarec Mátyas Puconci 2·5 din., Süslek Ferenc Tesanovci 1·5 din., Skrílec Janos Puconci 3 din., Horváth Adamova Dolina 5 din., Franko Ivan Szlavic Puconci 2 din., Szlívnyek Jo'zef Vanecsa 10 din. Brglesz Miklos Salamenci 2 din., Dr. Kúhár Sándor zdravnik Ptuj 100 din., Luthár Ádám Puconci prov. za szek. 47 din., Podleszek Vince Szebeborci 2 din., N. N. D. Lendava 5 din., Rehn János M. Szobota 5 din., Jarnevics Peter 5 din. — Radi bi nadaljávali! Szrdsna hvála!

Neszrecse. Velíka 'zelezniska katasztrofe sze je prigodila v Porurji (Nemcsija.) Dvá vláka szta vküpertrescsila. 22 pôtnikov je mrtvi. 27 tézko ranyeni i 59 lèhko. — Na Irszkom i Skotskom vládajo hatasztrófálni vihéri. — Cêi roji kobilic szo poplavili Mehiko i zmcsili szo povszédik polá, sume i trávnike.

Veliki vihèri szo divjali na Angleskom i v Ameriki, pa doszta skode napravili, edna italijanszka ládja sze je vtonila z-23 mo'zi navküp.

Lêpo previdênje i pokornoszt k-szkonc-sanyi lânszkoga sinyorije szprâviscsa szo szkâzali tüdi Bodonszke fare verníci, gda szo në dávno ednoglâszno valorizêrali pênežno plâcso szvojemi dûhovniki.

Zvoná poszvetsávanye. Februára 1-ga szo dáli prêk Darvas Aladár Kri'zevszki dûhovnik Kancsovcсарov nazáj szprâvleni 120 kg. 'zmêcse nôvi zvon nyegovomi pozdignyenomi zrendelüvanyi.

Zârok. K-dvôjoj lêpoj i znamenitoj radoszti sze pripravla Kercsmárova familija v Szebeborci, ár szo szi nyé lêpo brnâszto csér Marisko zarôcsili Siftár Imre vérsztvinszkoga vszevucseliscsa poszlúsâvec; szia Zsiga pa Vitéz Emilio z Morávec. Z-isztinszkim szrdcom gratulêramo zarocsencom!

Veliki mraz v Ameriki. Dokecs je v-Szrêdnyoj Europi 'ze dugsi cajt lêpo i toplo vrêmen, teccasz sze je zacsnó v Ameriki veliki mraz i snêžni vihér. Vecs oszob je na cesztáj zmrznolo.

Nemorálnoszt. 'Ze tüdi szvetszke novine vedno vecs písejo, ka sze lüdsztvo csidale, bole pogrâd'za v morálno mocsvarje i pitajo, kama idemo, ka bo z csloveskov družbov? Dén za dnêvom sze povno'zavajo tátnine, vmori, boji, szamovmori i drúge hûdôbe. I isztinszki opázovâlcí denésnyi razmer právjio, ka tá obsna mvralna in drústvena dekadanca v-tom má szvoj zrok, ka je cslovestvo zgûbilo ono szolidno oporo, stero je melo prvêsa lêta v verevadlûvânyazskom csütényi i cêrkvi.

Mrô je nájsztarêsi mô'z na szveti Antonio Solirana, ki je 'zivo 133 lét.

Nemska episzkopálna methodisticsna cêrkev t. leta bô szvetíla szvoja 70 létnei jubileum. Dnesz 33,131 dús racsúna i má 214 dûhovnikov, má materszki dom za diakoniasze tüdi 7—800 diakoniaszami,

Velika bajcarszka neszrecca sze je prigodíla v Dortmuodi (Nemcsija) Vú'zgali szo sze plíni (gâzi) vu jami, nasztála je grozna eksplozija, tak ka sze je 135 bajcarov zadúsilo.

Bojnszka nevarnoszt med Grsko in Turcsijov. Törki szo vôzgonili z Konstantinápolya grskoga patrijarha i zdâ vsze na tó kâ'ze, ka nôva bojna bôde med tema dr'zâvoma obê 'ze mobilizêrata.

Sztrahoviti ogen je bio v Chichagi. V-edni na oszemnâjszt stokov hí'zi je vđaro vö ogen. Ogengaszilci szo ognya në mogli zadúsiti, ár szo vsze ceví za volo velikoga mraza zamrznole. Pôleg 10 mrtví je bilô ranyeni tüdi vecs sztô oszob.

Komuniszticsni nemíri trápijo Francijo i Csehoszlovákio.

Velika szociálna kríza. Po cêloj Europi vláda nâjvéksa brezposzeloszt. V-Ausztriji je brezposzelní okoli 900.000 delavcov i uradnikov, v-Rusziji 1,300,000, v Angliji 1,100 000, v Italiji 130.000, v Nemcsiji 430.000, na Poljskem 155.000, v Ausztraliji 32.000, v Kanadi 10.000 na Francuskom 11.000, na Mad'zarszkom 33.000 v nasoj dr'závi 60.000 itn. Tôje 'zalosztno znamenye, stero kâ'ze, ka szmo escse dalecs od právoga méra i mednárodne vérsztvinszke konsolidâcije.

Darüvanye na „Diacski Dom“ v Pü-conszkoj fari. Cár Mihály Rádovci 25, Kuzma Mihály mlinar Pužavci 80, vdov. Krancsics Ivana Brezovci 20, Kozic Stefan Pertocsa 10, Vlaj Ivan Predanovci 20, Siftar Lajos Polana 50, Gôdina Ferenc Vanecsa 20, Luthár Adám cêno vel. spanszkoga obeda 50, Mikola János Brezovci, Kúhar Ivan Gorica 10—10, Bükvics János Pužavci 20, Szecsco Géza Gorica 20, Verén Stefan Vanecsa 10, Bánfi Ivan Vanecsa 10, Szever Mihály Pecsarovci 10, Szever Jo'zef Pecsarovci 10, Kovács Lajos Salamenci 10, Gôdina Stefan Salamenci 10, Verén Stefan Gorica 20, Hádinyák Stefan Gorica 20, Celec Stefan Gorica 20, Bükvics Sándor Brezovci 20, Kôdila Stevan Brezovci 15, Zsibrik Ivan Predanovci 20, Troksar Lajos Gorica 20, Kúhar Lajos Pucinci 20 din.
(Nadaljávanye príde.)

Posta.

Fliszár Kálmán Chicago. Naprêplacsilo szmo z-zahválnosztjov prijali. Topeo pozdráv! — **Naprêplacsník D. Lendava.** Febr. 5. je nam poszláno po csekki 25 dinátov, iména pa nega gorizamerkanoga na csekki, tak nevêmo sto je positel; proszimo odgovor! — **Grof Miklos Bethlehem.** Pêneze za kalendarije szmo dôbili. Lêpa hvála i pozdráv! — **Kumin Stefan Palmertan.** Poszláni 10 dollárov szmo vzéli. Szrdcsna hvála.